

+ + + + + + + +

Синаксар 1.*27

Месеца марта, у 26 [27]. дан.

(С)помен светих меченика:

презвитера Монтана и супруге му Максиме,
Сингидун(ум)ских [Београдских].

Стих:

Супружништвом свеверним,
и мужаством исповедним,
светло засијаше презвитер [Монтан]
и [супруга му] Максима.

Побожни презвитер Монтан и његова супруга Максима живљаху у Сингидун(ум)у (данашњи Београд), почетком Диоклецијанових прогона хришћана. О њима налазимо записе у различитим западним Мартирологијима. Царев зет и савладар Галерије беше издао наредбу да хришћани морају принети жртве римским боговима, а Монтан и Максима желећи да то избегну, одбегоше у Сирмијум (данашња Сремска Митровица). Неко време су се скривали, но потом их неко пријави као хришћане, па беху ухваћени и изведени пред управитеља Проба, који од њих тражаше да се одрекну своје вере у Христа Господа, но они то одбише. Одведоше их потом на мост, и пошто опет одбише да се одрекну своје вере и да принесу жртве паганским боговима, погубљени беху одсецањем главе и бачени у реку Саву (или потопљени да се у њој удаве). Пострадали су 304. године, заједно с још неким мученицима: Квадратом, Теодосијем, Емануилом и још 40 хришћана чија имена нису позната. Хришћани тајно извадише њихова тела из реке, а њихове мошти касније беху отпремљене у Рим и похрањене у катакомбама св. Прискиле на Саларијској цести (Via Salaria), где почиваху 1500 година. Године 1804. беху отворени неки гробови у овим катакомбама, и тада су у добром стању пронађене и мошти св. Максиме. Након тога су чуване у многим црквама и манастирима, а своје коначно почивалиште нашле су у католичком манастиру Byzantine Poor Clares of North Royalton (Ohio, USA).

Њиховим светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **Амин.**